

Přednášku připravila sestra CJ pro setkání přátel Mary Ward ve Štěkro

Použité materiály: několik obrazů z malovaného životopisu a textů
z Písma svatého a z knihy se stejným názvem

DRAMA PRŮKOPNICE

MARY WARD

23. 1.1585 - 30.1.1645

Průkopník je osoba může to být i organizace, která přichází s něčím jako
zpravidla tím otevře novou, do té doby neznámou oblast lidského pozná
li mluvit o Mary Ward jako o průkopnici, musíme se právem ptát, co vla
vykonala, že si vysloužila tento titul? V čem byla tou průkopnicí? S čím p
první? Jakou novou oblast dovedy neznámou otevřela? Kolik nesnází, t
utrpení to stálo? Sledujme nyní pozorně její příběh a dočkáme se odpov
S pohledu člověka dnešní doby bychom mohli říct, že se narodila v nesp
na nesprávném místě. Ale bylo tomu tak i s pohledu Božího?

anglikánské církve na zemi. Za její vlády došlo v Anglii ke krutému a nepronásledování katolíků.

V severních hrabstvích proto došlo k povstání. Alžběta je rozdrtila a nechala sebou 600 obětí. Žaláře se plnily oběťmi. Uvězněn byl každý, kdo celebraci svatou nebo se jí účastnil. Udělení svátosti smíření bylo považováno za viny. Později byl dokonce vyhlášen trest smrti i pro ty, pouze poskytl útulek knězi. **TAKTO ZEMŘELO 127 DUCHOVNÍCH A 62 LAIKŮ.**

A přece i v takové situaci byli hrdinové, kteří dávali v sázku svůj majetek. Mezi ty patřil i starobylý rod Wardů z hrabství v Yorkshire.

V čase pronásledování se uchýlili do rodinného statku Mulwith, aby mohli domě přechovávat katolické kněze. V hrabství se začíná odvíjet fascinující příběh odvážné poutnice věrné poslání, která pro Bůh a která přes všechny nezdary nikdy nevzdala.

Byla to právě ona, která umožnila širokého pole vzdělávání a tím do novou roli v Církvi.

PRŮKOPNICE APOŠTOLÁTU ŽEN.

Říká se o ní, že predběhla svou dobu. Kdo však zná její století dojde k závěru, že SVÝM POSLÁNÍM BYLA POVĚŘENA. Byl od ní žádán úkol, který právě osud ukazuje, že jiné hodiny se

MARY WARD

ženám započala přípravu dívek

dobu o více jak století dříve. Jinému náhledu na svět. V PRAVĚ ŽENSKÉ DOKONALOSTI. tehdy byl na světě. opozdily.

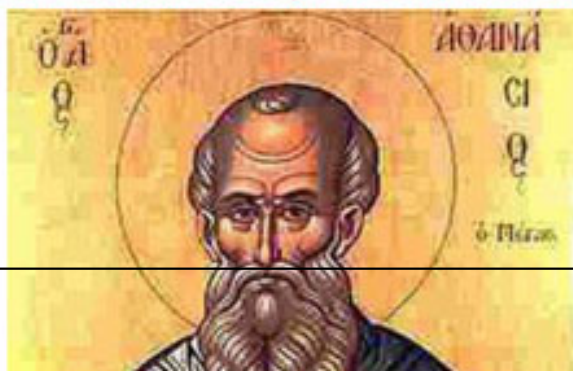
BYLA PRŮKOPNICÍ NĚČEHO, CO TU DOSUD NEBYLO a co mělo lidstvu a tolik dobra. Sledujme tedy neuvěřitelně zajímavé životní drama ženy, která nevzdala, protože věřila, že

BŮH MÁ NA VŠECHNO SVŮJ ČAS!!!

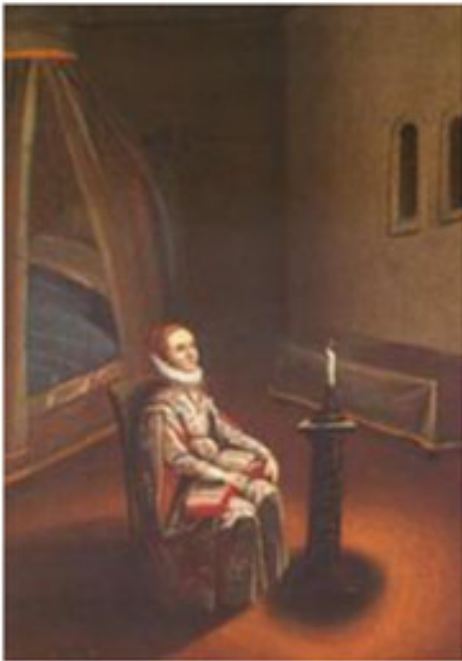

Když Šavel z Tarsu oslepen světlem Božím prodléval v Damašku, přivolal k němu učeníka Ananiáše, aby mu vrátil zrak se slovy: „JDI, NEBOŤ JSEM NÁSTROJEM, KTERÝ JSEM SI ZVOLIL, A JÁ MU UKÁŽI, CO VŠECHNO MUSÍŠ PODSTOUPIT PRO MÉ JMÉNO. Některé překlady uvádějí slovo vytvořit jméno. Tato slova můžeme s klidným svědomím aplikovat i na Mary Ward. Byla povolána k řeholnímu životu, ačkoliv v Anglii byly v té době všechny kláštery zrušeny. Rodina i známí kněží byli proti jejímu rozhodnutí, radili ji, aby zůstala. Opustila rodinu a vlast, aby žila v kontemplativním klášteře, místo toho jako laickou sestrou, která chodila po městě žebrať obživu pro choré a nemocné. Nakonec založila klášter pro kontemplativní anglické klarisky, kde jak celý svůj život sloužit Bohu, dochází k dramatickému zvratu:

2. května 1609, na svátek sv. Atanáše,

když Mary seděla s ostatními řeholnicemi v klášteře, do práce náhle se dostavil intenzivní zážitek pocházející od Boha, který jí zjevil, že jí bylo povoleno setrvat v řádu sv. Kláry. Tento zážitek trval pouze několik hodin, ale tato půlhodina byla rozhodující pro její život. Mary se stala první anglickou klariskou.

Po odchodu z kláštera se v říjnu 1609 rozhodla vrátit do Anglie. Chtěla tam pomáhat pronásledovaným katolíkům připravovat se k tomu, k čemu ji Bůh povolá. Ubytovala se v Londýně. Později o tomto období napsala: „Není nic těžšího, než chtít plni vůli **Boží a nepo**...
Co dál? Za několik měsíců přichází první paprsek

V říjnu 1609 odjela Mary Ward ze St. Omer do Anglie. Jednou ráno, když si česala vlasy před zrcadlem, měla najednou silný nadpřirozený zážitek Dlouhou dobu nevnímala nic jiného, než slova: Gloria, Gloria, Gloria.

V té chvíli s jistotou poznala, že nemá vstoupit do řádu kontemplativního, nýbrž že ji Bůh volá k něčemu jinému, co bude mnohem víc sloužit ke slávě Boží. Tento zážitek vstoupil do dějin kongregace pod jménem **VIZE GLORIA** a stal se pro duchovní zaměření Mary Ward směrodatným.

Co by to však mělo konkrétně být? Není jí to sice jasné, ale Mary nezahálí iniciativy.

PRVNÍ SPOLEČNICE

Mary v oděvu šlechtičny navštěvovala a zprostředkovávala udělování svátosti nemohoucími. Přivedla k Bohu několik osob. Během jejího pobytu v Anglii se k ní připojilo pět žen, které se povolány k řeholnímu životu a rozhodly se k němu následovat ji: Winefrid Wigmore, Susan Poyntz, Catharine Smith, Jane Brown a Mary Poyntz.

S těmito pěti družkami se Mary vrátila do ST. Omer. Bylo jí tehdy dvacet pět

spaly na slavnících a zároveň vedly aktivní život spočívající hlavně v dívek.

SPOLEČENSTVÍ NEMĚLO SICE JEŠTĚ JMÉNO, ALE ZAČÍNALO BÝT ZNÁMÉ JAKO
ANGLICKÉ PANNY

DRUHÁ VIZE

Když se dílo a společenství v St. O. začali jim přátelé naznačovat, aby některého z místních řádů.

Všechny ženské řády ale předpo v klauzuře. Mary si byla však jist k tomuto způsobu života nepovolala.

V roce 1611 když se zotavovala oslovila ji v duchu slova: „VEZMI TOVARYŠSTVO.“ Toto sdělení ji na

jistotou. Od té doby si byla jista, že Bůh chce, aby se ona i její družky staly Tovaryšstva Ježíšova. Teď konečně zjistila Boží vůli, kterou tak dlouho hledala.

Po zbytek života se pak snažila naplnit tuto vůli navzdory všem překážkám.

A překážek rozhodně nebylo málo. Postavilo se proti ní celé Tovaryšstvo. Podporoval ji pouze její spovědník - jesuita P. Lee, a místní biskup Blaise.

Proti sobě měla jak veřejné mínění, tak i tradici a zkušenosti. Proč?

Od 4. století, kdy sv. Pachomia, ustanovila ženský klášter, nedošlo k podobnému ženskému řádu, který by nebyl vázán klauzurou. Tridentský koncil (1545 - 1563) způsobil, že první v historii církve byli exkomunikováni ti, kdo by klauzuru

nechat se vést tak, aby byl schopným, nástrojem v Boží ruce. A to je vedoucí přes mnohá úskalí a překážky

TŘETÍ VIZE

Se odehrála v roce 1615 a vešla do dějin kon-
názevem: SPRAVEDLIVÁ DUŠE.

BŮH JÍ V TÉTO VIZI UKÁZAL IDEÁL ČLEN
INSTITUTU. O této vizi zjevení napsala Mary
Lee, který byl již těžce nemocen. Zemřel v p
Poslední jeho radou Mary bylo, aby se snažila
potvrzení Institutu papežem.

Jeho prosba přiměla Mary, aby požádala o u
Institutu papeže Pavla V.

PLÁN INSTITUTU.

Mary Ward tedy sestavila plán a poslala ho tehdejšímu papeži Pavlovi V
s žádostí o schválení Institutu. V něm žádá o:

- založení stejného řádu, jakým byli jezuité, ale pro ženy.
- žádá řád bez klauzury, aby se mohly věnovat všemu apoštolátu,
- aby byly vyňaty z biskupské jurisdikce,
- aby byl ustaven úřad generální představené.

PRO CÍRKEV I PRO CELOU SPOLEČNOST BYLY NAPROSTO CIZÍ

Důvod nového založení je apoštolská misie v Anglii, kde kněží byli pron
nemohli svobodně působit.

Náplní jejich života mají být jak modlitby, tak i skutky. Hlavním obore
vzdělávání dívek a jejich výchova ke zbožnosti a mravnému životu.

Cílem Institutu je sebezdokonalování a činění dobra bližním.

TYTO POŽADAVKY ZNAMENALY NAPROSTOU REVOLUCI V ORGANIZACI Ž
ŘÁDŮ.

Papež Pavel V. na petici Mary Ward odpověděl. To povzbudilo Mary Ward v odhodlání založit novou komunitu. Zároveň doufala, že se jí tak lépe podaří získat schválení Institutu v Římě.

Založila komunitu v **LUTYCHU** a později také **TREVÍRU**

Mezitím odpůrci jejího díla nespali. Šířili obvinění a osočování jejich způsobu života. To mělo vliv na sester v komunitě, kde docházelo ke střetu názorů: přijmout život v klauzuře, nebo riskovat a pokračovat revoluční cestou. Proto potřebovala ještě papežovo potvrzení. 28. ledna 1621 papež Pavel V.

PRVNÍ CESTA DO ŘÍMA

V únoru byl zvolen nový papež Řehoř XV. Hned se postavil k Maryinu projektu změny. 21. října 1621 Mary vydala na cestu z Lutychu do Říma PĚŠKOU. Putování trvalo dva měsíce a tři dny: od 21. prosince.

Celkem tedy urazili asi 2000 kilometrů včetně Alp. Byla to namáhavá a nebezpečná cesta. Bylo to navíc v době, kdy se celá Evropa zmítala s válkami a kdy bylo nutno přejít přes protestantská území.

Cestou se Mary stavila v Loretu, kde chtěla najít radu a vedení od Panny Marie.

DO ŘÍMA VSTOUPILI 24. PROSINCE
1621.

V průběhu svého pobytu v Římě Mary vykonala návštěvu u p. Vitelleschi, generála jezuitů. Chtěla jej informovat o důvodech, které ji vedly k přechodu do Tovaryšstva Ježíšova a doufala, že p. generál ji pomůže získat schválení papežského stolce. To se ovšem nestalo.

Papeže Řehoř ji ujistil, že s radostí potvrdí Instrukci, pokud nebude v rozporu s kanonickým právem a pokud nebude záležitost Kongregaci pro biskupy a řády srozumitelná. Mary zaujala k Mary a jejímu založení vstřícný postoj. Aby bylo možné ukázat způsob práce Instituce, Mary dostala povolení k otevření školy v samotném Římě. Ještě ten měsíc otevřela školu

pro dívky vedle Anglického semináře

ODMÍTAVÝ POSTOJ ANGLICKÉHO KLÉRU

Ráno do zad přišla krátce po jejich příjezdu do Říma. Došli na adresu Kongregaci pro šíření víry od anglického kléru, který původně byl určen pro šíření víry v Anglii. Mary Ward byla přijata s velkou pohostinností a byla jí předložena Instrukce, kterou měla předložit papeži. Mary Ward byla přijata s velkou pohostinností a byla jí předložena Instrukce, kterou měla předložit papeži.

postoj. A to i přes doporučující dopisy od císaře, španělského krále Isabely Kláry Eugenie.

DOPIS byl předán Kkongregaci pro šíření víry. Sekretářem Kongregace pro šíření víry byl ustanoven Msgr. Francesco Ingoli, Byl „zarytým nepřitelem“ stejně tak každého, kdo s nimi měl co společného.

Od chvíle, kdy záležitost Mary Wardové a jejího Institutu přešla pod Mons. Francesca Ingoliho, byl její osud zpečetěn. Ingoli shromáždil údaje o díla Mary Ward a neobtěžoval se uvedené informace prověřit. Záležitost měla být, řečeno lidově, rozdrčena na prach.

Mezitím v červenci zemřel papež Řehoř XV. V konkláve v srpnu byl zvolen nový papež, který přijal jméno Urban VIII.

Papež Urban VIII. byl zbožný a vlídný, často laskavý, někdy však až neuvěřitelně tvrdý. Pokud k němu někdo obrátil s žádostí, nikdy si nemohl být jistým výsledkem.

Mary Ward na audienci představila papeži svůj Institut. Urban VIII. pověřil zkoumáním její záležitosti komisi, ale nebyl žádný příznivec jejího díla.

A tak v únoru 1625 bylo Mary Ward sděleno, že čtyř kardinálů a papež učinily jejich žádosti konkláve. Papež v žádném případě nepotvrdí jejich Institut. Institut založený v Itálii se mají zavřít. Každá ze seslázaných se vrátit k sobě domů.

LISTINA NABYLA PLATNOSTI 12. LISTOPADU 1625. Rok 1625 byl papežem vyhlášen rokem jubilejním. V témž roce v kostele sv. Egidia Bůh daroval Mary Ward milost ohledně odpouštění nepřítelům.

Mary neměla jenom nepřátele, měla i hodně přátel i mezi kardinály i mezi vrchností.

Císaři Ferdinand II. dostal z Bavorska dobrý nápad na činnosti sester, o výchově dívek v katolickém křesťanském životě a rozhodl se podpořit tuto činnost v svých zemích. Požádal Mary, aby přijela do Vídně. K založení došlo v létě a vyučování začalo na podzim, když založení nemělo dlouhé trvání, z neúspěšnějších.

O krátké trvání se „zasloužil“ vídeňský kardinál Franz von Sickingen. 17. listopadu došlo na jeho příkaz ke kanonizaci. Důvodem nebyla ani tak Mary Ward, ale s tímto vztahy mezi císařem a kardinálem. Po vizitaci kardinál napsal dopis Kongregaci pro šíření víry, v němž napsal, že tyto ženy otevřely konventy bez dovolení že se nechtějí podříditi žádnému zákonu, toho jim nahrazuje představená a že se do toho dají strašného pochybení, že jejich žáčky hrály v hře!

Mary Ward o Kleslových dopisech nevěděla nic, a tím ani o jejich Kongregaci pro šíření víry.

V té době byl v Praze arcibiskupem kardinál Pallota, který byl od samého začátku proti přítomnosti Mary Ward v Praze. Odmítl dát povolení k založení Institutu v Praze. Odmítl dát povolení k založení Institutu, protože Institut nebyl schválen papežem. V květnu téhož roku přijel do Prahy mimořádný nuncius ve Vídni Pallota, ve kterém získal spojence proti dílu Mary Ward.

KARDINÁL PALLOTA napsal do Říma dopis, ve kterém označil tuto kongregaci za nejhorší spolek.

A to bylo poslední kapka. Kongregace pro šíření víry 7. července 1628 vydala dekret, který rozhodl o osudě „jezuitů.“ Pallotta namluvil Mary Ward, že by měla odjet do ŘÍMA a znovu projednat svou záležitost u papeže. Mary věřila, že našla v Pallottovi přítele a ochránce a tak se 2. ledna 1629 vydala do Říma. Netušila, že ji Pallotta oklamal.

Cestou do Říma byla Mary tak vyčerpaná, že se potácela mezi živými a mrtvými. Když přijely do Říma, musela hned na tři týdny ulehnout.

MEZITÍM sestavil Ingoli dekret, ve kterém s datem 14. ledna 1630 bylo o zrušení jejího díla a uzavření domu v St. Omer a i v jiných zemích. Mary

13. LEDNA 1631 PAPEŽ URBAN VIII. PODEPSAL BULU PASTORALIS ROMANAE PONTIFICIS,

kteřou se rušil Institut založený Mary Ward roku 1609 v Omeru, později rozšířený do Anglie, Lutychu, Kolína, Neapole, Perugia, Mnichova, Vídně a Prešpurku. Inkvizice rozhodla, že Mary má být uvězněna jako

VĚZENKYNĚ V ANGERU

7. února 1631 byla Mary uvězněna v klášteře v Angeru za hradbami Mnichova. Pod hrozbou exkomunikace byl zakázán jakýkoli styk řeholnic s uvězněnými. Věznice byly zavřené na dva západy a zajištěné řetězem. Mary již tehdy vážně onemocněla a zůstala ve vězení devět týdnů.

Když se papež Urban VIII. o tom dověděl, nařídil okamžitě ji propustit. Jeho osvobození neznamenal, že by vše dobře skončilo. To ani v nejmenším

Protivníci nebyli spokojeni. Mary byla znovu předvolána do Říma před komisaře, pod trestem zaplacení určité sumy. Tak se vydala na cestu již po třetí. Před papežem padla na kolena a řekla: **“Svatý otče, nejsem nikdy nebyla heretičkou.”** Papež ji řekl: „*My tomu věříme, opravdu věříme.*“

Jenomže Institut byl zrušen a domy zavřeny. Chatrné zdraví Maryino bylo strádáním a vyčerpáním podlomeno. Zůstala ještě v Římě, kde ji

Sv. Pavel napsal v listě Kor. o svých útrapách takto: „Má radost daleko převládá nad všem našim soužením. Vždyť nenašli jsme ve svých těžkostech žádnou jinou útěchu, než jen tíseň: navenek boje, uvnitř úzkosti. Ve vězení jsem byl vícekrát, raněn jsem mnohokrát, hladem a sytostí, smrtí jsem často hleděl do tváře. Od Židů jsem byl pětkrát zraněn, čtyřicet ranám bez jedné, třikrát jsem byl trestán holí, jednou jsem byl zraněn kamenem, třikrát jsem s lodí ztroskotal, noc a den jsem jako trosečník strávil na moři. Častokrát jsem byl na cestách – v nebezpečí na řekách, v nebezpečí v městech, v nebezpečí od vlastního lidu, v nebezpečí od pohanů, v nebezpečí v pustinách, v nebezpečí na moři, v nebezpečí mezi falešnými bratry. Často jsem v nebezpečí náhaly do úpadu, často v bezesných nocích, o hladu a žízní, v častých zimě a bez oděvu.

A nadto ještě na mne denně doléhá starost o všechny církve. Ale i když jsem slabý, urážky, útrapy, pronásledování a úzkosti pro Krista. Vždyť právě když jsem slabý, jsem silný.

A proto neklesám na mysli: A ve všech svých souženích překypuji radostí. Nepřipomíná nám to tak trochu i situaci Mary Ward?

A jak reaguje ona po tom všem, co zakusila?

29. prosince 1644 zachvátila Mary smrtelná zimnice, spojená s chřivkou celého těla. Když viděla, jak jsou sestry zdrcené, prohlásila: „ALE NEBOJTE SE, VYPADÁTE SMUTNĚ. POJĎTE, ZAZPÍVÁME SI A RADOSTNĚ SE POMODÍME ZA JEHO NEKONEČNOU LÁSKU“ A SAMA JAKO PRVNÍ ZAČALA ZPÍVAT POCHVALNÝ HYMNUS.

30. ledna 1645 ráno chtěla, aby přišly všechny sestry. Doporučila jim, aby považovaly povolání, které jim Bůh dal. Pak zopakovala třikrát jež se zaslouží zemřela. Bylo to ve středu, v jedenáct hodin dopoledne. Mary Wardo bylo v době své smrti šedesát let a osm dní.

Lutych, Kolín nad Rýnem, Trevír, Řím, Neapol, Perugii, Mnichov, Vídeň (Bratislavu), Prahu... až znovu dorazila do Londýna a do rodného kraje Yorku. Jako svatá Terezie byla i ona *poutnicí z věrnosti*. Přitom byla prakticky nemocná a často se nacházela na prahu smrti.

NYNÍ BYLA MRTVÁ A JEJÍ ŽIVOTNÍ DÍLO V TROSKÁCH. TEDY TOTÁLNÍ FI

VŮBEC NE! Kdysi dávno učený m... Gamaliel pronesl v židovské velradě o... větu: „Pochází-li tento záměr a toto... rozpadne se samo; pochází-li z Boha... moci jej zničit.“

Protože Mary Ward předběhla svou... let, trvalo to 300 let, než došlo k d... schválení a potvrzení jejího díla, které dnes nese název **CONGREGATIO** byl průběh tohoto procesu je tématem jiné přednášky.

Stalo se to tak, jak je psáno v Bibli: „Zrno padlo do země a zemřelo. Proto... nezůstalo samo, ale vydalo mnohý užitek.“ (Jan 12,24)

Mary zemřela, ale její Institut povstal jako Fénix z popela, rozkvetl, př... žije dodnes. Již 400 let.

O. A M.D.G